

न चाशोभन्त पर्यानि नापचन् गृहमेधिनः ॥”
 अवहायम् । स्तोत्रम् । इति पणधात्वर्धदृश-
 नात् ॥ (स्त्री, पर्यते अवहृयते २३ । पण +
 यत् । विपणिः । यथा, मनुः । ५ । १२६ ।
 “निर्वं शुद्धः कारुहस्तः पर्ये यच्च प्रसारितम् ॥”
 “पर्यं पर्यवौधिकायाम् ॥” इति कुल्लकभट्टः ॥
 पर्यवौधिका, स्त्री, (पर्यानां विक्रयद्रव्याणां
 वौधिका गृहम् ।) विपणिः । इत्यमरः । २ । २ । २ ॥
 पर्यविक्रयशाला । इति हलायुधः ॥ हट्टः ।
 इत्यथे । विक्रयार्थप्रसारितनानाद्रव्याणां वणि-
 कीधी । वाणियाविही इति वाजार इति च
 ख्यातः । इति केचित् । हट्टमखण्डः । इति
 केचित् । हट्टमध्यस्थपर्यविक्रयवौधी । इति
 केचित् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥
 “आपणः पर्यवौधी च द्वयं वौधीति संज्ञितम् ॥”
 इति शाश्वतः ॥
 पर्यवौधी, स्त्री, (पर्यानां वौधी विक्रयगृहम् ।)
 क्रयविक्रयस्थानम् । इति शब्दमाला ॥
 पर्यशाला, स्त्री, (पर्यानां विक्रयद्रव्याणां शाला
 गृहम् ।) हट्टः । इति हेमचन्द्रः ॥ विक्रयगृहम् ॥
 पर्यस्त्री, स्त्री, (पर्या मूल्येन लभ्या या स्त्री ।
 यद्वा पर्ये हट्टादित्यले स्थिता स्त्री ।) वैश्या ।
 इति कौषान्तरम् ॥
 पर्या, स्त्री, (पर्यते स्तूयते रोगहन्तृत्वात् ।
 पण उ अवहारे स्तुतौ च + कर्मणि यत् तत्-
 ट्वाप् ।) पिण्या । इति द्विरूपकोषः ॥
 पर्याङ्गना, स्त्री, (पर्या पण्येन मूल्येन लभ्या या
 अङ्गना ।) वैश्या । इति हेमचन्द्रः ॥
 पर्याजीवः, पुं, (पर्येः क्रयविक्रयद्रव्यैराजीवति
 प्राणिति । आ + जीव + कः ।) क्रयविक्रयिकः ।
 वणिक् । इत्यमरः । २ । ६ । ७८ ॥
 पर्याजीवकं, स्त्री, (पर्येः क्रयविक्रयद्रव्यैराजीवति-
 तिष्ठतीति । पर्याजीवस्ततः स्वार्थे कन् । अभि-
 धानात् स्त्रीत्वम् । यद्वा, पर्याजीविवेणिकम्भिः
 कायति शब्दायते इति । के + कः ।) हट्टः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पर्यजीवकमित्यपि पाठः ॥
 पर्यान्धा, स्त्री, (पर्यं अन्वयति स्वगुणेन या ।
 अन्व + अच् ।) दण्डविशेषः । तन्व्यायः ।
 कङ्कनीपत्रा २ पर्यधा ३ पणधा ४ । अस्या
 गुणाः । समवीर्यत्वम् । तिक्तत्वम् । चारत्वम् ।
 सारकत्वम् । तत्कालशुद्धघातव्रणसंरोपणत्वम् ।
 “दीर्घा मध्या तथा द्वया पर्यान्धा त्रिविधा स्मृता ।
 रसवीर्यविपाकेषु मध्या गुणदायिका ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 पर्यन्धा इत्यपि पाठः ॥
 पत् [द्] पुं, (पत्यते गच्छत्वनेन । पटौ उ गतौ +
 करणे क्तिप् ।) पादः । इत्यमरः । २ । ६ । ७१ ॥
 (यथा, मनुः । ४ । २०७ ।
 “मत्तुहातुराणाञ्च न भुञ्जीत कदाचन ।
 केशकीटापपन्नञ्च पदास्युष्टञ्च कामतः ॥”
 केचित्तु पादशब्दस्य पद् इत्यादेशो भवतीति
 च्दन्ति । अथैस्तु न मन्वन्ते अतः “पदादयः

पृथक्शब्दा इत्येके ।” इति सुग्धबोधे वोप-
 देविनोक्तम् ॥)
 पत, ल् ज गतौ । ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भ्रां-परं-अकं-सेट् ।) ल्, अपतत् । ज, पातः
 पतः । गतिरिह पतनम् । पतति पत्रं वृक्षात् ।
 इति दुर्गादासः ॥
 पत, तु क गतौ । ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदन्तचुरां-परं-अकं-सेट् ।) ऐश्यमिन्शरी-
 भावः । गतिरिह पतनम् । पतयति पत्रं
 वृक्षात् । इति दुर्गादासः ॥
 पत, य ड ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिनां-
 आत्मं-अकं-सेट् ।) य ड, पत्यते । ऐश्यमैश्वर्य-
 मिन्शरीभावः । इति दुर्गादासः ॥
 पतं, त्रि, (पततीति । पत् + अच् ।) पुष्टम् ।
 इति जटाधरः ॥ (पतनकचैरि च, त्रि) ॥
 पतगः, पुं, (पत उत्पतितः सन् गच्छति । यद्वा
 पतेन पद्येण गच्छतीति । गम् + ङः ।) पत्नी ।
 इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥ (यथा, मनुः । ७ । २३ ॥
 “देवदानवगन्धर्वा रक्षांसि पतगोरगाः ।
 तेषु भोगाय कल्पन्ते दृष्टेयैव निपीडिताः ॥”)
 पतङ्गं, स्त्री, (पत् ल् गत्वैश्वर्ययोः । बाहुलकात्
 अङ्गच् ।) सुतम् । पारदम् । इति मेदिनी ॥
 चन्दनभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 पतङ्गः, पुं, (पतति गच्छतीति । “पतेरङ्गच्
 पच्छिणि ॥” उर्णा । १ । ११८ । इति अङ्गच् ।)
 पत्नी । (यथा, मार्कण्डेयः । १० । ८६ ।
 “ततः सर्वेषु निस्तौर्णः पापी तिर्यक्त्वमश्रुत ।
 कृमिकीटपतङ्गेषु श्वापदे मशकादिषु ॥”)
 सूर्यः । (यथा, माघे । १ । १२ ।
 “पतत्पतङ्गप्रतिमस्तपोनिधिः
 पुरोऽस्य यावन्न भुवि अलीयत ॥”
 “कथं पतङ्गः सूर्यः । खगलसामान्योपचारात् ।
 ‘पतङ्गः शूलभे सूर्ये पतङ्गः पच्छिणि स्मृतः ॥’
 इति कौषान्तरम् ॥” इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)
 शूलभः । इत्यमरः । ३ । ३ । २० ॥ शालि-
 प्रभेदः । इति मेदिनी ॥ जलमधुकटलः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 पतङ्गमः, पुं, (पत उत्पतितः सन् गच्छतीति ।
 गम् + खच् । सुम् च ।) पत्नी । इति आकर-
 णम् ॥ (शूलभः । यथा, भागवते । ७ । ८ । २४ ।
 “अलक्षितोऽथौ पतितः पतङ्गभो
 यथा त्रुचिं ह्यौजसि सोऽसुरस्तदा ॥”)
 पतङ्गिका, स्त्री, (पतङ्ग + खखार्थे संज्ञायां वा
 कन् । स्त्रियां टाप् अत इत्वम् ।) मधुमच्चिका-
 विशेषः । तत्पथ्यायः । पुत्तिका २ । इत्य-
 मरः । २ । ५ । २७ ॥ (यथा, महाभारते ।
 १ । १०८ । १० ।
 “पतङ्गिकानां पुच्छेषु लयेषीका प्रवेशिता ।
 कर्मणस्तस्य ते प्राप्तं फलमेतत्तपोधन ॥”)
 पतञ्चिका, स्त्री, (पतमभिगतं श्चुमित्यर्थः चिन्त्यति
 पीडयति स्वारीपतशरैरेति यावत् । पृष्टोदरात्
 साधुः ।) धनुर्वा । इति शब्दरत्नावली ॥

पतञ्जलिः, पुं, (पतः पतन् वा अञ्जलिः नम-
 स्कार्यतया यस्मिन् । शकन्वादित्वात् साधुः ।)
 सुनिविशेषः । स तु पातञ्जलदर्शनपाणिनिटीका-
 महाभाष्यादियस्यकर्ता । तत्पथ्यायः । गीनर्हयः
 २ । इति हेमचन्द्रः ॥ चूर्णित्तु ३ भाष्यकारः
 ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वररुचिः ५ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (केषाञ्चिन्मते योगसूत्रकारक-
 पतञ्जलेर्भाव्यक्तु पतञ्जलिर्भिन एव । अनयो-
 रभेदान्तु निर्देशन्ति पाश्चात्याः ॥ पातञ्जलयोग-
 शास्त्रन्तु पादचतुष्टयात्मकं तत्र प्रथमे पादे
 “अथ योगानुशासनम् ॥” इति योगशास्त्रारम्भ-
 प्रतिज्ञां विधाय “योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ।”
 इत्यादिना योगलक्षणमुक्त्वा सप्रपञ्चसमाधि-
 निर्देशं कृतवान् भगवान् पतञ्जलिः । द्वितीये
 तु “तपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रिया-
 योगः ॥” इत्यादिना व्युत्थितचित्तस्य क्रियायोगं
 यमादीनि पञ्च बहिरङ्गाणि साधनानि च निर-
 दिष्टान् । तृतीये “देशबन्धश्चित्तस्य धारणा ॥”
 इत्यादिना धारणाध्यानसमाधिचतुष्टयमन्तरङ्गं
 संयमपदवाच्यं तत्र अवान्तरफलं विभूतिजातश्च
 उपदिदेश । चतुर्थे पादे तु “जन्मौषधिमन्तपः
 समाधिजाः सिद्धयः ॥” इत्यादिना ससिद्धिपञ्चकं
 सुखं प्रयोजनं कैवल्यं प्रधानादीनि पञ्चविंशति-
 तत्त्वानि क्लेशकर्मविपाकाद्यैरसंश्लिष्टं पुरुषं
 स्वेच्छया निर्मायकायमधिहाय लौकिकादि-
 सम्यदायप्रवर्तकं संसारदहने दग्धानां जीवानां
 निस्तारकञ्च उपदिष्टवान् ॥)
 पतत्तं, स्त्री, (पतन्तं त्रायते इति । पतत् + त्रै
 + कः ।) पद्यः । पाखा इति भाषा । इत्य-
 मरः । २ । ५ । ३६ । (यथा, भागवते । ८ । १३ । ३४ ।
 “येन मे पूर्वममदीयां पत्तच्छेदः प्रजात्वये ।
 कृतो निविशतां भारेः पतत्तैः पततां सुवि ॥”
 (त्रं) पत ल् गतौ । “अभिनन्दिणिविधिपतिभ्यो-
 ष्चन् ॥” उर्णा । ३ । १०५ । इति अत्रन् ।
 वाहनम् । इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)
 पतत्ती, [न्] पुं, (पतत्तं पत्नी विदलतेऽस्य ।
 पतत्त + इनिः ।) पत्नी । इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥
 (यथा, कुमारः । ५ । ४ ।
 “पदं सहेतु भ्रमरस्य पेलवं
 शिरीषपुष्पं न पुनः पतत्तियः ॥”)
 पतत्तिः, पुं, (पतति उत्पततीति । “पतेगत्रिन् ॥”
 उर्णा । ४ । ६६ । इति अत्रिन् ।) पत्नी ।
 इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥
 पतद्यहः, पुं, (पतत् सुखादिभ्यः खलत् जलादि
 शृङ्गातीति । पतत् + यह् + अच् ।) प्रति-
 याहः । इत्यमरः । २ । ३ । १३६ ॥ पिक्रदानी
 इति भाषा ॥
 पतङ्गीरुः, पुं, (पतन् पत्नी भौरुर्धसात् ।) श्वेनः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 पतन् [त्] पुं, (पततीति । पत् + शब् ।) पत्नी ।
 (यथा, महाभारते । २ । ३८ । २८ ।
 “नक्षत्राणां सुखं चन्द्र आदित्यस्तेजसां सुखम् ।